

PRIZNANJA IN ODLIČJA

Javnega sklada Republike Slovenije
za kulturne dejavnosti

ZA LETO 2020

Ljubljana 1. julij 2021

Priznanja in odličja

dr. Tomaž Simetinger
*predsednik komisije za priznanja
in odličja JSKD*

Spoštovani,

Ljubiteljska kultura je več kot le mreža nekaj tisoč društev, ki delujejo na Slovenskem. Gre za pojav, povezan z načinom življenja, ustvarjalnostjo, druženjem, izobraževanjem, osebnostnim razvojem, s solidarnostjo itd. Posameznik, ki se aktivira na polju ljubiteljstva, tako ni le ustvarjalec umetnosti in kulture, ampak skozi kreativno samoizpolnitev gradi okolje tudi za druge. Ljubiteljstvo je prav zato več kot le proizvodnja kulture in umetnosti. Je ena najbolj demokratičnih institucij, v katero se lahko vključi vsakdo glede na svoje potrebe in zmožnosti.

Med raznoliko množico aktivnih ljubiteljskih ustvarjalcev, ki jih pri nas štejemo kar preko sto tisoč, pa izstopajo nekateri, ki so temu svojemu poslanstvu posebej predani. Gre za mentorje in ustvarjalce, ki so na svoji ljubiteljski in ustvarjalni poti pripravljene narediti korak več od ostalih. To so tisti ljudje, ki vodijo, so drzni in raziskujejo pogosto še ne ali manj znane poti ustvarjanja. Prav

zaradi teh predanih ustvarjalcev se ljubiteljstvo razvija in s tem ohranja svojo vitalnost. Zato smo jim dolžni izreči iskreno zahvalo in s tem prepoznati njihov doprinos k ljubiteljski kulturi.

Komisija za odličja in priznanja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti je v letošnjem letu v novi sestavi, njeni člani, dr. Inge Breznik, mag. Marijana Kolenko, Andreja Koblar Perko, dr. Marko Rupel in dr. Tomaž Simetinger, pa nikakor nismo imeli lahke naloge. Vlog je bilo več, kot je po pravilniku možno podeliti nagrad, in po dolgem razmisleku ter debati smo se na koncu zedinili, kdo so tisti, ki najbolj blestijo v tem jagodnem izboru kandidatov.

Naj se v imenu vseh članov komisije iskreno zahvalim nagrajencem za njihov trud ter jim čestitam za njihove dosežke.

dr. Tomaž Simetinger

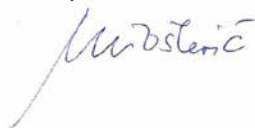
Spoštovani prijatelji ljubiteljskega kulturnega ustvarjanja in cenjeni nagrajenci

Ljubiteljsko kulturo danes predstavlja pestra raznolikost, pluralnost zvrsti in žanrov, razgibano kulturno življenje z inovativnim umetniškim ustvarjanjem posameznikov, skupin in kulturnih društev. Posamezniki in skupine s svojo ustvarjalnostjo, inovativnostjo in pedagoškim delom ohranjajo, razvijajo in širijo kulturo, vplivajo na utrjevanje skupnega slovenskega kulturnega prostora, ter prispevajo k mednarodni k prepoznavnosti Slovenije.

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v ospredje postavlja skrb za dostopnost do kulturnih dobrin in možnost aktivnega kulturnega udejstvovanja vsem, ne glede na starost, geografsko, etnično ali katerokoli drugo pripadnost. Odprt, strpen in enakovreden odnos med stičišči kultur omogoča sprejemaj drugačnosti ter bogatenje umetnosti. Skrb za promocijo in ohranjanje slovenskega jezika in kulture izven meja Slovenije ter doprinos ustvarjalcev h kulturnemu prepoznavanju značilnosti etničnih skupnosti v Sloveniji, dopolnjujejo kulturni prostor v bogastvu različnosti, pomagajo krepiti medkulturni dialog in sožitje med narodnostmi. Nikakor pa ne mremo mimo sedanjosti. Realnost

zadnjega leta, ki ga je zaznamovala epidemija, je na kulturo in umetnost negativno vplivala, ni je pa ustavila. Umetnost je bila naša zvesta spremljevalka, bodisi v knjigi, filmu, spletni predstavi, plesu, glasbi ali razstavi. Zahvaljujoč ustvarjalcem in ter zvestim sopotnikom ljubiteljskega kulturnega ustvarjanja je bila kultura vsekakor tista, ki je igrala pomembno vlogo pri blaženju socialnih stisk, stresa in negativnih občutij ljudi. Ljubiteljske kulturne dejavnosti so pomemben gradnik ohranjanja identitete naroda, vključevanja v družbeno življenje ter razvoja posameznikove osebnosti. Prispevajo k višanju kakovosti življenja, vključevanje v dejavnosti marsikomu omogoča pot do profesionalne umetniške poti. Spoštovani nagrajenci, priznanja Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti so izraz zahvale kakovosti vašega ustvarjanja, izjemnega in neprecenljivega doprinosa ter vztrajnega širjenja kulture tako z inovativnimi izvedbami projektov kot tudi pedagoškim delom. Za prejeta odličja vam iskreno čestitam.

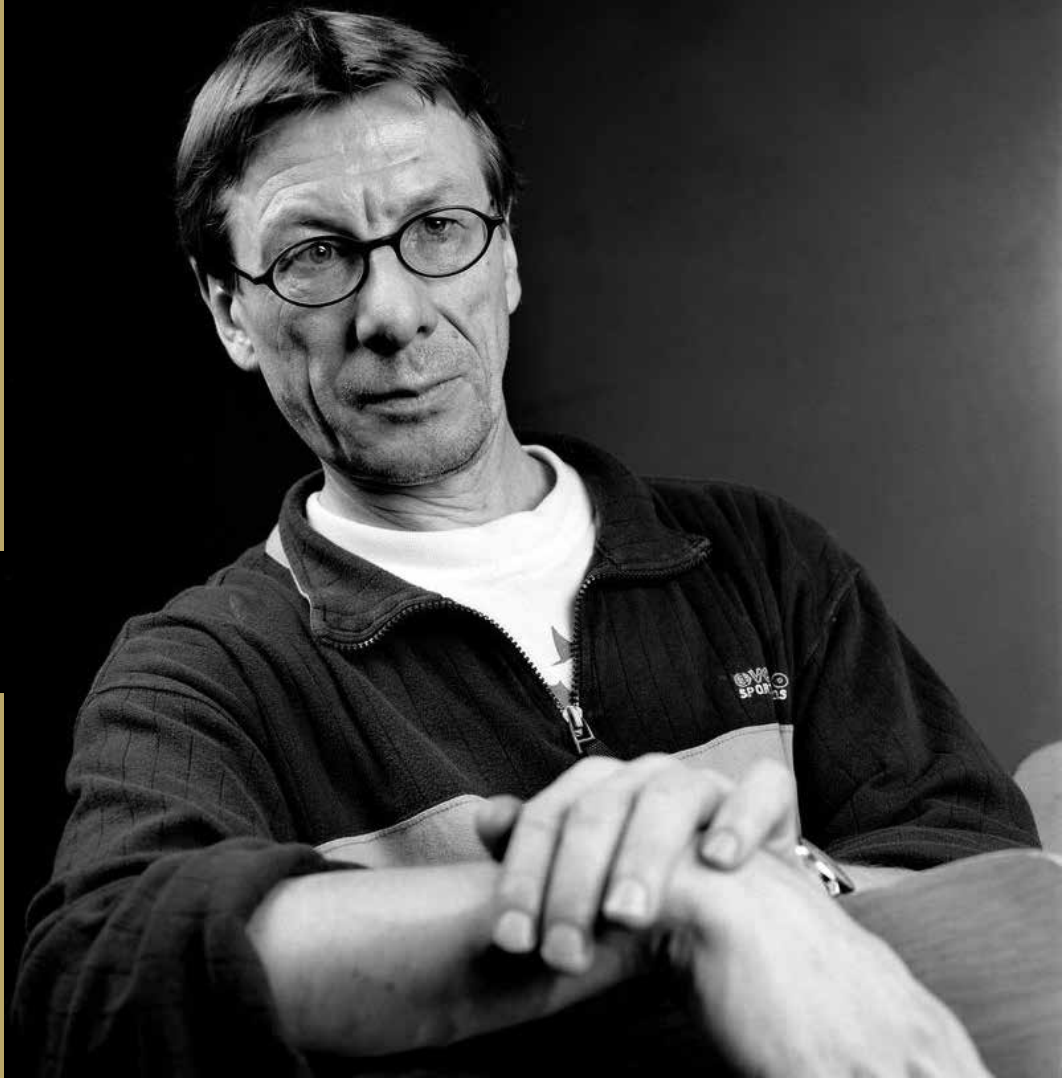
Metka Šošterič, v.d. direktorice JSKD

Metka Šošterič
v. d. direktorice JSKD

Zlatko **Kaučič**

*Zlata plaketa za življenjsko delo
na inštrumentalno glasbenem
področju ljubiteljske kulture*

Zlatko Kaučič je otroštvo in mladost preživel v rodni Goriških Brdih, leta 1970 pa se je preselil v Italijo. Svojo profesionalno glasbeno pot je začel v Španiji leta 1978 v klubu Tres Tristes Tigres v Valenciji. Posnel je več kot šestdeset albumov, igral na najpomembnejših evropskih in svetovnih jazzovskih festivalih ter sodeloval s številnimi znanimi glasbeniki. Za svoje glasbeno ustvarjanje je doma in v tujini prejel več priznanj, med njimi leta 2011 tudi nagrado Prešernovega sklada.

Leta 2002 je na pobudo takratnega tajnika ZKD Nova Gorica, Boleslava Simonitija, ustanovil Kulturno umetniško društvo Zvočni izviri. Od tedaj v prostorih ZKD Nova Gorica vodi priznано tolkalsko šolo. Program Šole Zlatka Kaučiča je prilagojen posebej za učence, pri katerih uveljavlja spontanost, ustvarjalnost in čistost glasbe, glasbeno publiko pa navdihuje z novimi pristopi. V zasedbi Kombo s se izobražujejo mladi bobnarji, tolkalci, basisti, kitaristi, klaviaturisti in pihalci. Intenzivni program združuje igranje avtorske glasbe, osvajanje koncepta harmonije, tehniko, improvizacijo in skupinsko delo v več zasedbah. V šoli so se kalili glasbeniki, kot so Samo Šalamon, Vid Drašler, Jošt Drašler, Marko Lasič, Gal Furlan, Vitja Balžalorsky, Marek Fakuč in še mnogi drugi izvrstni glasbeniki. Zasedba Kombo je sodelovala s svetovno priznanimi glasbeniki in nastopila na odmevnejših odrih tako doma kot v tujini, ustvarila je niz projektov in izdala osem zgoščenk. Prejela je tudi odlične recenzije.

V letu 2018 je Kombo C Zlatka Kaučiča prejel nagrado za najboljši rock band na festivalu Rock vizije v Novi Gorici. KUD Zvočni izviri je nepogrešljiv v kulturnem utripu Nove Gorice

in okolice, saj sooblikuje številne prireditve (v sodelovanju z društvi, ustanovami in s posamezniki), ki bogatijo kulturno dogajanje in navdihujejo poslušalce.

Zlatko Kaučič v svojem delu pogosto prepleta glasbo in poezijo. Posnel je glasbo za številne filme in sodeloval pri ustvarjanju dokumentarnih filmov. V Goriških Brdih od leta 2011 prireja jazz festival Brda Contemporary Music Festival (Festival kreativne in improvizirane glasbe). Pomembno je sooblikoval tudi festival Jazz Cerkno, saj je na njem nastopal od samih začetkov in predstavljal premierne projekte ali nove zasedbe.

Ob 40-letnici Kaučičevega delovanja je bila na več različnih lokacijah postavljena razstava številnih fotografij, plakatov, člankov, recenzij, drugih dokumentov in diskografskih izdaj. Obletnico so pospremili mnogi koncerti doma in v tujini. V Vili Vipolže v Goriških Brdih je bil veliki gala koncert, na katerem so nastopile vse Kombo (A, B, C in D) generacije.

Zlatko Kaučič se že vrsto let dokazuje z izrednimi ustvarjalnimi dosežki v umetnosti in kulturi. S svojo glasbeno odličnostjo in skladateljsko inventivnostjo pomembno prispeva tako k slovenski glasbeni zakladnici jazzu kot tudi k prepoznavnosti Slovenije in Nove Gorice v svetovni glasbeni javnosti. S svojim znanjem, z inovativnostjo in s svetovljanstvom je vplival na številne generacije mladih glasbenikov. Izjemnega ustvarjalnega potenciala, ki ga izraža kot bobnar, tolkalec, improvizator in skladatelj, pa ne deli le s svojim občinstvom, temveč ga predaja tudi svojim učencem, saj že skoraj dvajset let vodi priznано tolkalsko šolo v Novi Gorici.

Zlatka Kaučiča

Helena **Fojkar**
Zupančič

*Srebrna plaketa za ustvarjalno
delo na področju zborovske
glasbe*

Helena Fojkar Zupančič srečujemo na koncertnih odrih le kako leto manj kot četrto stoletja. Odločna, vztrajna, zahtevna in samozavestna, a hkrati prijazna, razumevalajoča in mehka, tako bi jo verjetno opisale številne generacije dijakinj in dijakov, ki so skozi vsa ta leta polnili vrste Dekliškega zbora sv. Stanislava in (Z)mešanega zbora Škofjske klasične gimnazije iz Ljubljane. Prvi sodi med najuspešnejše, drugi med najštevilčnejše zборе pri nas. Njeni odločnost in mehkoba v značaju sta dobro znani tudi članom Zbora sv. Nikolaja Litija, ki pod njenim vodstvom prav toliko let deluje v okviru društva Nova kultura Litija. Nenazadnje pa vse te lastnosti prepozna tudi številno občinstvo doma in po svetu, ki začuti, da je tu prvi ključ do vrhunskih rezultatov, ki jih dosega s svojimi pevci.

Da gre za široko razgledano, inventivno in predano umetnico, je že ničlikokrat ugotovila zborovska srenja, strokovnjaki in poznavalci, domači in tuji, ki so njej in njenim zborom v teh letih na uglednih pevskih tekmovanjih ter festivalih po vsem svetu dodeljevali najvišja priznanja. Njihovo odličnost so prepoznali v Oslu, Baslu, Talinu, Corku in Derryju, na Tajvanu, v Maasmechelnu ter nenazadnje v Mariboru, Celju in Zagorju ob Savi. Ponosni smo lahko na ekskluzivno povabilo Mednarodne zveze za zborovsko glasbo (IFCM) Dekliškemu zboru sv. Stanislava kot enemu redkih evropskih predstavnikov na 11. Svetovni zborovski simpozij leta 2017 v Barceloni, kjer so bili poslušalci zborovski dirigenti z vsega sveta, in na povabilo Ameriške zborovske zveze na Nacionalno konferenco ameriških zborovskih dirigentov (ACDA) leta 2019 v Kansas Cityju. V srcih pevcov in poslušalcev pa so tudi mnogi koncerti po slovenskem podežlju in v zamejstvu.

Prenekatero teh nastopov so na nosilce zvoka zabeležile domače in tuje radijske in televizijske hiše, nekateri so ovekovečeni tudi na osmih zgoščenkah, pod katere se podpisuje Helena Foj-

kar Zupančič z mladimi in nekoliko starejšimi pevci, ki jo vedno znova navdušujejo ter z njo soustvarjajo raznovrstne projekte. Nemaikokrat vključena novonastala dela prav njim posvečajo slovenski skladatelji, kot so Damijan Močnik, Ambrož Čopi, Črt Sojar Voglar, Nana Forte, Ivan Florjanc, Blaž Pucihar, Katarina Pustinek Rakar, Andrej Makor, Tadeja Vulc, Tine Bec, Samo Vovk, Barbara Grahor in drugi, s katerimi uspešno predstavljajo slovensko zborovsko tvornost doma in na tujem.

Njene predstave so vselej globoko sporočilne zgodbe, ki se dotaknejo slehernega poslušalca, tako v naši cenjeni Dvorani Union v Mariboru kot v prestižnem Nacionalnem centru umetnosti Kaohsiung na Tajvanu ali pa v majhnem kraju na Avstrijskem Koroškem, saj povsod nastopi z enako mero odgovornosti in predanosti, kar spontano prenaša tudi na svoje pevice.

Pri njenih nastopih so na prvem mestu vselej zbranost in tonska zanesljivost, lepo oblikovan zvok in muzikalnost podajanja, občasno pa svoje nastope ovije še v obleko multimedialnosti ter jih nadgradi z mladostno radoživostjo.

Helena Fojkar Zupančič je z veliko mero ljubezni in zadovoljstva tudi pedagoginja, učiteljica svojim pevkam in pevcem ter svetovalka številnim mladim slovenskim zborovodjem, ki z njenimi nasveti iz leta v leto nadgrajujejo svoje znanje in tako prispevajo k dvigu ravni zborovskega petja pri nas. To pa se je v zadnjih letih – kot vemo – vzpelo med najopaznejše v mednarodnem prostoru.

Za dolgoletno, sistematično in neprecenljivo pedagoško delo na področju ljubiteljske kulture, za ohranjanje, razvoj in širjenje slovenske zborovske dediščine z inovativnimi izvedbami projektov ter za izvrstne uspehe z zbori v domačem in mednarodnem prostoru ji JSKD podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

Veronika **Haring**

Srebrna plaketa zelo uspešno vodenje kulturnega društva in za vsestranski prispevek h kulturnemu prepoznavanju nemško govoreče etnične skupnosti v Sloveniji

Veronika Haring izvira iz nemške etnične skupnosti in je po osamosvojitvi Slovenije med njenimi najdejavnejšimi člani. Od ustanovitve leta 2000 vodi Kulturno društvo nemško govorečih žena »Mostovi« – »Brücken« v Mariboru, ki tako doma kot v mednarodnem prostoru uspešno predstavlja na Slovenskem sicer skrajno zdesetkano nemško manjšino. Posebej opazen in pomemben je njen trud za ohranitev oziroma oživitev prispevka nemško govorečih ustvarjalcev h kulturni tradiciji Maribora. Društvo se je povezalo s sorodnimi društvi v Sloveniji in tujini, se včlanilo v ZKD ter sodeluje v programih JSKD.

Veronika Haring, ki je po poklicu knjigarnarka, je pri delu s književnostjo ozavestila svojo pripadnost nemško govoreči manjšini, ki je v kulturni zgodovini Maribora zapustila pomembno sled, a žal zamolčano in pozabljeno zaradi krutih dogodkov v preteklosti. Med »ostanki ostankov« je spodbudila kulturi posvečeno skupino pretežno žensk, ki so jo podprli tudi ljudje iz večinske skupnosti in pripadniki drugih manjšin v pričanju, da vključitev v Evropo odpira Sloveniji širša obzorja zgodovinskega spomina. Društvo je pod njenim vodstvom največ pozornosti posvetilo kulturnim dosežkom ter ustvarjal-

cem nemško govorečih Mariborčank in Mariborčanov, ki so v stoletjih sooblikovali podobo Maribora kot tipičnega srednjeevropskega večkulturnega mesta. V dveh desetletjih se je na ta način zvrstilo veliko številno odličnih kulturnih dogodkov, ki so odmevali v mestu in Sloveniji, pogosto pa tudi v manjšinskim kulturam naklonjeni Evropi, še posebej v nemško govorečih deželah. Program društva zajema skrb za materni jezik in s tem povezano literarno ustvarjalnost, k uspešni glasbeni dejavnosti pa je posebej prispeval Komorni zbor Hugo Wolf, medtem ko je kulturnozgodovinsko proučevanje omogočilo predstavitev izjemnih ustvarjalcev na različnih področjih od filozofije, gledališča in izraznega plesa do slikarstva ter znanosti. Veronika Haring je s svojim delovanjem na nov način izpostavila tudi vprašanje formalnega položaja nemško govoreče etnične skupnosti, na kar je bil prvi pozoren predsednik Janez Drnovšek in kar je prisotno tudi v evropskih obravnavah manjšinskih vprašanj.

Za dvajsetletno zelo uspešno vodenje kulturnega društva in za vsestranski prispevek h kulturnemu prepoznavanju nemško govoreče etnične skupnosti v Sloveniji in mednarodnem prostoru ji JSKD podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

Rosina **Katz Logar**
in Lenart **Katz**

*Srebrna plaketa za dolgoletno
vsestransko delo na področju
ljubitelske kulture in kulturnega
sodelovanja v zamejstvu*

Lenart Katz se je rodil 16. 11. 1946 v Dolnji vasi pri Žvabeku, danes pa živi v Nonči vasi pri Pliberku. Ljudsko šolo je obiskoval v Žvabeku, nato Slovensko gimnazijo v Celovcu, kjer je opravil zrelostni izpit in se vpisal na Pedagoško akademijo v Celovcu. Od leta 1972 naprej je bil učitelj na ljudskih šolah v Galiciji, Globasnici, Šentlipšu in Vogrčah, od leta 1981 dalje v Žvabeku, kjer je bil do leta 2003 ravnatelj. Kulturno in narodno-politično delo, petje ter mladina so mu vse življenje zelo pri srcu. Bil je ustanovitelj prvega nogometnega naraščaja pri SAK in dolgoletni trener. Od leta 1974 dalje je bil 10 let član MePZ Podjuna-Pliberk, leta 1981 pa je bil med ustanovnimi člani Okteta Suha, v katerem prepeva že štirideset let. Od leta 1974 naprej je predsednik Katoliškega prosvetnega društva Drava v Žvabeku, več let je bil odbornik Krščanske kulturne zveze in dolga leta član v zboru Narodnega sveta koroških Slovencev. Več kot dvajset let je bil občinski odbornik in vodja Enotne liste na Suhi.

Ko je leta 1974 kazalo, da bo kulturna dejavnost v Žvabeku zamrla in je Katoliškemu prosvetnemu društvu Drava pretil razpust, je mladi učitelj Lenart Katz sklical občni zbor in bil na njem izvoljen za predsednika. Okoli sebe je zbral odbornike, društvo je na novo zaživelo in vse svoje sile namenilo delu za mladino. S pomočjo somišljenikov je nagrajenec iz društva napravil pomemben steber slovenske kulture na skrajnem vzhodu dvojezičnega ozemlja. Leta 2012 je društvo kupilo poslopje nekdanje Posojilnice v Žvabeku in si v njem uredilo svoj sedež – Hišo kulture. Ob njenem odprtju leta 2015 je bil navzoč tudi zvezni predsednik Republike Avstrije Heinz Fischer.

Za svoje zasluge na kulturnem področju je leta 2019 prejel visoko priznanje dežele Koroške za ljubiteljsko delo, koroško lovoriko v zlatu z briljanti, leta 2000 pa Janežičevo priznanje Krščanske kulturne zveze.

Rosina Katz-Logar, rojena 9. 2. 1953 v Gradičah, danes živi v Nonči vasi pri Pliberku. Po ljudski šoli na Suhi je obiskovala glavno šolo v Pliberku in pozneje opravila zrelostni izpit na glasbeno-pedagoški gimnaziji v Celovcu. Po izobrazbi na Pedagoški akademiji v Celovcu je poučevala na glavni šoli v Pliberku.

Vse življenje se udeležuje na kulturnem področju, predvsem na pevsko-glasbenem. Bila je ustanovna članica in odbornica MePZ Podjuna-Pliberk (1974), leta 1978 je ustanovila in petintrideset let vodila Pevsko-instrumentalno skupino Žvabek. Za skupino še danes piše in prireja pesmi. Več desetletij kot odbornica KPD Drava z možem Lenartom bistveno oblikuje podobo društva in ima glavno odgovornost na ustvarjalnem ter zlasti organizacijskem področju. Dvajset let je bila odbornica Katoliške otroške mladine v krški škofiji. Kot redna dopisnica raznih koroških časopisov in fotografinja že več kot deset let vestno dokumentira življenjski utrip narodne skupnosti zlasti v Podjuni in ga približuje večinskemu narodu.

Za svoje uspešno delovanje na kulturnem področju je leta 2019 prejela visoko priznanje dežele Koroške za ljubiteljsko delo, koroško lovoriko v zlatu z briljanti, leta 2000 pa Janežičevo priznanje Krščanske kulturne zveze.

Zakonca Lenart Katz in Rosina Katz-Logar sta že skoraj pet desetletij stebra slovenskega kulturnega delovanja v Žvabeku in v celotni občini Suha. Žvabek brez njunega delovanja ne bi imel jezikovne podobe, kot jo ima danes. S svojim plemenitim življenjskim delom doprinašata bistven del h kulturnemu ustvarjanju koroških Slovencev in v društvenih skupinah, v katerih aktivno sodelujeta, skrbita za živ utrip slovenske kulture na tej strani Karavank. S svojim dolgoletnim delom in skrbjo v domačem društvu izkazujeta svoje prizadevanje za obstoj in pospeševanje slovenskega jezika na Koroškem.

Prebna plavčeta

Franc **Kopič**

*Srebrna plaketa za dolgoletno
ustvarjalno delo in dosežke na
področju filmske dejavnosti*

Franc Kopič se je filmski kameri zapisal že v zgodnji mladosti, pol stoletja pa je na tem področju prisoten tako s svojimi stvaritvami kot tudi z organizacijskim delom. Maribor ga priznava kot svojega filmskega kronista, njegovih osemsto priznanj na ljubiteljskih ter profesionalnih natečajih in festivalih doma in v sto pet drugih državah pa velja za svojevrsten svetovni rekord. Kar sto mednarodnih nagrad je prejel za 3D animirani film No signal.

Opus tega tihega in skromnega filmarja obsega več kot petsto kratkometražnih in tri celovečerne filme. Ustvarja filme različnih žanrov od trik filmov, risanih in igranih filmov do 3D animacij ter predvsem dokumentarnih filmov. Njegov risani film Bolfenk, ki je nastal po zmagovalni pesmi Popevke vesele jeseni šteje za prvi glasbeni videospot na Slovenskem. Posebej se je posvečal izginjajoči domači obrti in njegovi filmski zapisi, v kateri ji namenja fokus, imajo kulturnozgodovinski pomen. S kamero je dokumentiral mnoge dogodke, pomembne za

Maribor, posebno mesto pa ima cikel o najstarejši vinski trti na svetu. Za zgodovino ljubiteljskih kulturnih društev je posnel na stotine njihovih produkcij in vse to »pro bono«, kljub nemajhnim stroškom, ki jih krije sam. V okviru kluba Film in video klub Maribor je bil nepogrešljiv sooblikovalec šestnajstih Festivalov amaterskega dokumentarnega filma MB-YU in trinajstih Totih video festivalov. Je eden od organizacijskih stebrov društva, vodi klubske informativne delavnice in je vselej na voljo kot mentor mlajšim filmarjem. Prav tako je velik njegov prispevek k humanitarnim akcijam. Njegovo delovanje visoko cenijo tudi filmarji v sosednjih državah. Leta 1984 je na Festivalu narodov v avstrijski Vrbi prejel Zlato medaljo UNICA Svetovne organizacije nekomercialnih filmskih ustvarjalcev.

Za dolgoletno organizacijsko delovanje in za ustvarjalne dosežke na področju filma in videa ter za predanost ljubiteljski kulturni dejavnosti mu JSKD podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

Jerica **Bukovec**

*Zlati znak za pomembne
dosežke na področju zborovske
dejavnosti*

Kot nadarjena diplomantka ljubljanske Akademije za glasbo je Jerica Bukovec svoje znanje izpopolnjevala na Švedskem, v Malmöju in Stockholmu, kjer je magistrirala iz zborovskega dirigiranja. Na tekmovanju za mlade zborovske dirigente Europa Cantat v Ljubljani je leta 2009 osvojila tretje mesto, leta 2010 pa se je na uglednem mednarodnem tekmovanju za mlade dirigente Eric Ericson uvrstila med tri finaliste. Na Švedskem je vodila več zborov, po vrnitvi v Slovenijo pa se v njenem življenjepisu vrstijo imena Komorni zbor Ave, občasno Komorni zbor RTV Slovenija, APZ Tone Tomšič in Zbor Slovenske filharmonije. Slednja v zadnjih letih izpolnjujeta njena umetniška hotenja.

APZ Tone Tomšič, ki ga je vodila pet let, je pod njenim vodstvom uspešno nastopil na državnem in mednarodnih tekmovanjih (v Mariboru, Vicu, Riminiju in Gorici), več odmevnih koncertih, se povezoval z drugimi slovenskimi akademskimi zbori na skupnih nastopih in razveseljeval občinstvo tako v osrednjih dvoranah slovenske prestolnice kot tudi v manjših krajih po Sloveniji in v tujini.

Največ pozornosti je leta 2019 vzbudila izvedba vokalno-instrumentalnega scenskega dela Fauvel '86 skladatelja Lojzeta Lebiča, ki je pred več kot trideset leti nastalo prav za APZ Tone Tomšič in takratnega dirigenta Jerneja Habjaniča. V vseh teh letih je bilo uprizorjeno le še enkrat, in sicer v baselski operi pod taktirko Karmine Šilec v izvedbi profesionalnega ansambla. Jerica Bukovec se je z drugo reprizo tega kulturnega dela

poklonila avtorju ob njegovi 85-letnici. V sodelovanju s skladateljem se je zavzela lotila zahtevne večplastne partiture, ki je za zasedbo mladih pevcev brez dvoma trd oreh, a sta se ga tako zbor kot dirigentka lotila z veliko mero delovnega zanosa in energije. Jerica Bukovec se je izkazala kot zagnana in inventivna soavtorica, ki je v že znano celoto spretno povezala vse niti, pevsko, instrumentalno, recitatorsko in plesno ter elektronske zvoke, vse v sodelovanju s koreografi, kostumografko in scenografom, ter tako oblikovala zanimivo in globoko sporočilno »zgodbo« (tako je delo poimenoval avtor) o pogubnosti človeške neumnosti, pohlepa, lakomnosti, skoposti – lastnostih, ki časovno niso zamejene in jih z lahkoto in pogosto prepoznamo v vsakem času, tudi današnjem. Maja 2019 je delo najprej zazvenelo v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, zatem pa doživelo še štiri ponovitve, v Štanjelu, Velenju, na Prevaljah in v Ljubljani.

Vse prepogosto se dogaja, da vredna slovenska ustvarjalnost po krstni izvedbi za vedno ostane v predalu, še zlasti, če gre za zahtevne partiture, ki se jih lahko lotijo le redki ljubiteljski sestavi. Jerica Bukovec je poskrbela, da so delo spoznali tudi ljubitelji zborovske glasbe novih generacij, ki mu v osemdesetih letih prejšnjega stoletja še niso mogli prisluhniti.

Za odmeven večvrstni zborovski projekt in oživitev dela Fauvel '86, kjer dirigentka združuje starodavne in sodobne motive ter mlade in uveljavljene ustvarjalce, ji JSKD podeljuje zlati znak.

Plati mlade

Skozi objektiv
nagrajencev

Blata plaket

Zlatko **Kaučič**

Srebrna plaket

Helena **Fojkar Zupančič**

Veronika **Haring**

Rosina **Katz Logar** in Lenart **Katz**

Franc **Kopič**

Blati znak

Jerica **Bukovec**

Področna priznanja za leto 2020

Gallusova plaketa

Matej Penko

Gallusova listina

Aleš Marčič

Linhartova plaketa

Matevž Gregorič

Linhartova listina

Sergej Dolenc

Bojan Trampuš

Plaketa Mete Vidmar

Mojca Kasjak

Listina Mete Vidmar

Ajda Tomazin

Listina Vinka Štrucla

Klemen Kotar

Plaketa Antona Ažbeta

Boge Dimovski

Listina Antona Ažbeta

Vasja Nanut

Jasna Merku

Maroltova plaketa

Olga Gruden

Maroltova listina

Nevenka Unk Hribovšek

Vera Gašper

Simona Šercer

Javni sklad Republike Slovenije
za kulturne dejavnosti
Štefanova 5 Ljubljana

Zanj: **Metka Šošterič**

Urednik: **David Stupica**

Ljubljana, julij 2021

